

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conivgio Doctrina

Wigand, Johann

Jhenæ

VD16 W 2745

De Castitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36207

DE CASTITATE.

7.

Sola Sacramenti ratio Christianum Matrimonium, à Coniugijs infidelium discernit.

Ergo Matrimonium est Sacramentum.

Respondeo. Antecedens falsissimum est, quia illud ex verbo Dei non potest adstrui. Deinde quia fides, qua opera Coniugalia moderatur, constituit differentiam inter Coniuges ethnicos, & eos qui in Ecclesia Christi versantur. Nam status ille externus & politicus, alioquin idem est.

Hæc ferè sunt pontificiorum Argumenta, quæ ex ipsorum libris annotavi.

DE CASTITATE.

Annotandum porro aliquid est de Castitate, ut discerni rectè possit vera, à falsa. Nam vera & sancta Castitas, omni laude digna est. At falsa, hypocritica, immunda, reprehensionem & execrationem meretur.

An sit.

In verbo Dei aliquam Castitatem, nempe veram, quæ est peculiare & insigne donum Dei, laudari

DE CASTITATE.

laudari ac permitti certum est. Nam Christus ipse discernit inter Eunuchos Math. 19. ac vocat castos, Eunuchos illos, qui se propter Regnum celorum castrarunt. Sed mox correctionem adiicit. Qui potest capere inquit, capiat. Paulo enim ante dixerat, Non omnes capiunt verbum hoc, sed quibus datum est. Eiusmodi autem Castitatem corporis & animi, habuerunt Christus homo, & Baptista, & pauci alij. Paulus etiam suum exemplum producit, Bonum est, inquit, illis, si sic permanserint, sicut & ego. Sed addit, unusquisque proprium donum habet ex Deo, alius quidem sic, alius verò sic. x. Corinth. 7.

Constat igitur, aliquos à Deo sic conditos esse, & conditi adhuc, qui ex Dei dono potuerint vel adhuc possint pura mente, ab omni commixtione cum mulieribus, sese continere.

Appellationes.

Castitas, & Germanice *keusch* ab Hebreo *קדש*, id est, sanctum, desumpta videntur.

Quid sit.

Castitas est donum Dei, quo aliquis sine viciosis cordis moribus, & sine pollutione corporis cum mulieribus, extra coniugium, Deo & proximo, iuxta verbum Dei servire potest.

T 5 Quo-

DE CASTITATE.

Quotuplex.

Est autem Castitas duplex.

Alia est extra Coniugium, qua omnem
feminarum usum vitare potest, & eam proprie
definimus. Interdum etiam dici solet Celibatus,
verum hoc vocabulum paulo latius usurpatur.
Alia est in Coniugio, ubi una Coniuge, reue-
renter est Maritus contentus, & animam atq;
corpus ab alijs foeminis arceat. Hac diuisio sumitur
ex Paphnutij voce laudabili, qui honestum Con-
iugium cum sua Coniuge, dixit esse castitatem,
scilicet Coniugalem, qua scilicet vni seruat fi-
dem, & ab alijs abstinet animo & corpore. Ce-
terum Paphnutius hanc suam vocem ex dicto
Pauli produxit: Coniugium sit honoratum, &
shorus impollutus. Hebre. 13.

Alia diuisio propinquior defini- tioni.

Castitas alia est vera, Alia est falsa. Vera
est, qua animo & corpore prestatur. Falsa est,
qua tantum Nomine ac titulo talis est, neq; ani-
mo nec corpore prestari potest, Imo est fornax
impudicitiae & fons scelerum. Hac diuisio ex
causa formali, & quidem ex Antithesi nascitur.

Huc pertinet & illa distinctio. Castitas alia
est Angelica, Alia Diabolica.

Angelica

DE CASTITATE.

Angelica est donum illud excellens Dei, quo quis corpore & animo potest pure vivere, sine commixtione cum foeminis, Deoq; seruire. Appellatio autem sumpta est ab Angelis castis, hoc dono pradis.

Diabolica est, quando aliqui vel sponte vivunt Coniugium, vel legi Caelibatus sese obstrungunt, sine dono Castitatis, ardeniq; anima & corpore vivis ignibus libidinum, neq; emanent pollutiones corporis, arsurus etiam corpore & anima in aeternum, nisi poenitentiam egerint. Hoc autem Epitheton Paulus legi prohibenti Coniugium tribuit. *x. Timoth. 4.*

Alia diuisio.

Castitas quedam est spiritualis, quadam corporalis. Spiritualis est, qua in rebus Spiritus servatur, ut in fide, doctrina, confessione, constantia, de qua castitate Paulus inquit *2. Corint. xi.* Respondi vos vni viro virginem castam exhibere Christo. Loquitur autem de omnibus Christianis, ut Castitatem fidei, hoc est, sinceritatem & constantiam inconcussa & incorrupte custodiant. Corporalis est, qua animo corporeq; prestat, ne vel animus impuris cogitationibus perpetuo fluctet, vel corpus illicita commixtione sese polluat.

VNDE.

DE CASTITATE.

VNDE.

Castitas vera, sancta, Deo placens, non est Naturaliter ex carne & sanguine, sicuti nunc quidem homines in peccato concipiuntur & nascuntur. Sed est peculiare, & insigne, & rarum ipsius Dei donum, qui tanquam liber Deus, pro suo diuino consilio illud tribuit cui-cunq; vult. Neq; comparatur studio, disciplina, votis, Sed accipitur à Deo liberè liberaliterq; largiente, idq; Christus docet: Non omnes capiunt, inquit, verbum hoc, sed quibus datum est. Manifestum igitur est, cui id datum non est, eum non habere. Item Paulus ait, unusquisq; proprium donum habet ex Deo. Loquitur autem de Castitate sine coniugio viuendi, ac mouet diligenter, nō esse omnibus sine discrimine laqueum Castitatis seu cœlibatus inuolandum.

Contraria.

Sicuti vera Castitatis est ex Deo, ita hypocritica Castitas est ex Diabolo, hoc est, Religionis ergo, omnes sine discrimine certa & seuerà lege ad castitatem seu cœlibatum adstringere. Hinc enim Spiritus sanctus abominationem seculuram prouidens, per os S. Pauli liquidissime inquit, prohibitionem Coniugij esse doctrinam

Damo-

DE CASTITATE.

Demoniorum. i. Timoth. 4. Sed pontifex Romanus in suo Papasacreatu, publicè eam legem tulit, seuerissimeq; exequitur, ne cui sacro viro, hoc est, Papa, Cardinali, Episcopo, Canonico, Sacerdoti, Monacho, Nonna, & eius farinae hominibus, integrum esset per omnem vitam, ducere honestam Coniugem. Hec iuramentis confirmari necesse est.

Sic Diabolicus est Coelibatus, & Castitas Diabolica, quando aliqui non ducunt Coniuges in gratiam liberorum, & propinquorum, ne bona attenuentur, vel in aliorum heredum manus perveniant. Interim verò vel animus coquit perpetuas libidines, vel alunt concubinas & meretrices clàm vel aperte. Ea; ratione pereunt corpore & anima in aeternum. Non possunt enim cum fructu audire verbum Dei, non accedunt ad sacram Synaxin, quia impuritas vite ipsos retrahit, atq; ex Testamento Domini quasi exhereditat ut sic dicam, seu excludit. Sentiant in corde iudicium illud seuerum Dei, Fornicatores & adulteros iudicabit Deus. Item Fornicatores regnum Dei non possidebunt. Dum igitur seruiunt liberis aut cognatis Diabolico coelibatu, quem sine peccatis nullus, & lesione conscientiae observare nequeunt, anima sua aeternam faciunt iacturam. Va igitur illis, qui ad eiusmodi Diabolicam Castitatem occasionem praebeant.

Peccauit

DE CASTITATE.

Peccavit & stolidus Origenes, qui ut sibi compararet Castitatem, ipse membrum amputat. Non enim fuit immunis ab impuris cogitationibus, à carnis pruritu, alijsq; contaminationibus, licet sectionem fecerit. Debuisset & cor excindere, quia Christus inquit, ex corde scaturire fornicationes & adulteria. Peccavit igitur primum Origenes contra primum preceptum, quia hoc Deo creatori per vim (nempe Castitatem) rapere voluit, quod ei non concessit propicia & beneuola benignitate: Et contra secundum, quia ex hypocrisis fecit, ut sibi sanctitatem ex castratione acquireret. Contra quartum: Quia integritatem à parentibus accepit, quam violauit ipsemet. Contra quintum, Quia non habuit potestatem sui corporis, & occidit illud quod Deus viuum condidit. Contra sextum & septimum, Quia coniugio, in quo potuisset viuere, iniuriam facit. Contra octauum, quia scandalum alijs præbuit.

Peccant & Monachi Nonnæq; , tentantes medicamentis exinguere & exirpare natura vitium, aut alijs Sodomiticis artibus, de quibus oratio nostra abhorret.

Materia.

Castitas autem vera, tum in anima tum in corpore

DE CASTITATE.

corpore hominis consistit. Ex corde inquit Christus, emanant cogitationes mala, fornicationes, & similia scelera, quae hominem conquinant. Si autem cor est sedes honorum operum, & virtutum Deo placentium: Haec, Castitas illa sancta, primum vi in anima, quae est moderatrix omnium membrorum totius corporis, sit, necesse est. Sic etiam David orat, Cor purum crea in me Deus, quibus quidem verbis sentem hominum cupit mundificari. Est autem cor sedes animae, & officina virtutum. Deinde corpus necesse est a fædo illo pruritu immune esse, qui pene communis est omnium. Nam Diabolus & corpus & animam veneno peccati perdidit, & sicut ipse est impurissimus Spiritus, ita fædissima immundicia nostram miserimam naturam replevit.

Contraria.

Tantum externis gestibus Castitatem praeferre, interea vero ardere intus, siuere pruritu carnalis, oculos pascere aspectu puellarum & foeminarum, clam carni satisfacere, vi vulgò illud dilectum inter pontificios fertur, si non castè, at tamen cautè. O Diabolicam illusionem.

Forma.

Proprietates Castitatis illius sanctae extra coniugium, sunt.

Propria

DE CASTITATE.

Propria conscientia, & longa experientia. Attendendum enim est non somnolenter, An talis Castitas à Deo sit suæ Naturæ data, vel non, & videndum, ne falsò quis eam sibi vendicet.

Liberum est, eam castitatem extra Coniugium (si non accedat peculiare Dei præceptum) seruare, vel in Coniugio viuere.

Ad piam seruitutem Dei & hominum dirigenda est, non ad hypocrisin, aut ostentationem.

Rara est talis præstans Castitas, non vulgaris. Nec est alligata certo hominum statui. Sed ille, qui non est acceptor personarum, eam viuere cunctis, vult. Cælibes quidem multos videre est, præsertim in Papatu, sed Castos animo & corpore, ferè nullos. Sume quæso laternam, & quære inter illos, & redi, nobisq; eos monstra, & predicabimus eos.

Est interior & exterior puritas, non simulata, sed seria & excellens, vitans & abhorrens omnia immunda, ac si quid infirmitatis obrepit ex corruptione & exemplis mundi, ei grauius resistit per Spiritum sanctum.

Non retinetur proprijs viribus, sed per Spiritum sanctum, qui Castitatis rector est, ut modo indicatum est.

Nu

DE CASTITATE.

Nec damnat honestam cōsuetudinem Coniugium in alijs, qui non habent illud excellens castitatis donum.

Nec sentit, se propter hoc castitatis donum habere peccatorum remissionem coram Deo, aut iustum esse, sed sese tantum quasi instrumentum quoddam in substantia accepisse, quo Deo & proximo seruiendum sit.

Fide placet Castitas illa excellens. Dempta, igitur fide, nihil est.

Castitas porrò Coniugalis, eas habet proprietates:

Vni adheret Coniugij, modo à Deo ordinato.

Vit at occasiones peccatorum, quibus erga alias, vel cogitationes, vel gestus, vel facta parum decentia irritentur.

Interdum propter orationem abstinent, Sed ad breue tempus, ne satanicis tentationibus locus detur, iuxta S. Paulum I. corint. 7.

Contraria.

Simulata & hypocritica Castitas, quæ nomen quidem Castitatis præ se fert, rem verò non

DE CASTITATE.

non habet. Imo impuritas dominatur in corde
que ebullit gestibus, verbis, & factis.

Cælibatus pontificus obstringens omnes
sacerdos, ad Castitatem per omnem vitam pre-
standam, sine peculiari dono Dei, qua quidem
contra Naturam & contra Deum, hoc est im-
possibilis & exitiosa, seu ut sacra litera pro-
prijssimè loquuntur, merè Diabolica est.

Non tueri in timore Domini Castitatem
veram, extra & intra Coniugium.

Finis.

Sunt autem isti fines castitatis veræ:

Deo servire dono Castitatis iuxta verbum
Dei. Nam ideo Deus tribuit eiusmodi dona, ut
in suam præcipuè laudem vsurpentur.

Proximo servire iuxta Dei verbum. Ea
verò omnia, accuratam requirunt rationem,
ut omnis superfluo et hypocrisis facessant.

Contraria.

Hoc dono contra voluntatem Dei abuti,
peculiare vitæ genus, non mandatum à Deo
sectari, & sibi velle suis operibus salutem &
iusticiam coram Deo comparare, contra ipsius
filij

DE COELIBATV

filij Dei meritum & honorem, et contra illam regulam, Frustra colunt me mandatis hominum, Matth. 15.

Postremo differunt frigiditas & castitas. Nam frigiditas est viciū seu defectus Naturæ, castitas est peculiare Dei donum, rarum, eximium. Differunt & Eunuchi vel natura, vel seclione tales.

DE COELIBATV Pontificio.

Cælebs et Maritus opponuntur. Nam Cælebs est, qui sine coniuge vitam agit, Maritus, qui matrimonio iunctus est. Ceterum vnde cælebs dicatur, non satis constat. Festus et Hieronymus, existimant cælibem dici, quia vitam cælo dignam agat, sed hæc sunt nugatoria.

Quid sit.

Est autem Cælibatus pontificius, status seu ordo vitæ, ab hominibus institutus, quo homines voto adstricti, sine Coniugio omnem vitam agunt, vt sua professioni expeditius vacent.

V 2

Quottu